

Befolkning, men ogsaa for den Del af den øvrige Befolkning, som har Raad til at besøge København, at der findes en saadan Samling. Men det, som jeg særlig vilde, og som er Anledningen til, at jeg har begæret Ordet, er at fremhæve, at disse meget betydelige Bevillinger, som Staten udgiver til Kunsten, og over hvilke jeg kun kan udtale min Glæde, Bevillinger, som jo ere stegne betydeligt i de senere Aar, at disse Bevillinger dog ingenlunde ligelig komme hele Landets Befolkning til gode, og det kan ikke være anderledes. Det kan derfor kun glæde mig, at man fra flere Taleres Side har været inde paa Overvejelser over, hvorledes de Penge, som Staten udgiver til Kunsten, ogsaa kunne komme de øvrige Landsdele til gode; og den Tanke, som her er fremsat om, at en Del af, hvad Staten har erhvervet eller fremtidig maatte erhverve af Kunstværker, skulde sendes ud til forskellige Steder i Provinserne, kan kun have min Tilslutning.

Men det er sikkert nok, at selv paa den Maade vil det kun blive ret beskedent, hvad den enkelte Provins faar Lejlighed til at se. Jeg vilde derfor bede taget under Overvejelse den Tanke, om ikke den Omsendelse af Kunstværker til Provinserne, der nu finder Sted ved Statens Foranstaltning, idet en Del af, hvad der har været udstillet ved de aarlige Kunstudstillinger her i København, derefter sendes omkring til de forskellige Provinsbyer, altsaa væsentlig paa Statens Bekostning, om ikke denne Foranstaltning mulig kunde finde et Sidestykke ogsaa deri, at en Del af, hvad Staten ejer af Kunstværker, som have deres faste Ophold der i København, til Tider kunde sendes omkring til Provinserne, altsaa til de Provinsbyer og andre Steder, hvor der er truffet Foranstaltninger til at modtage dem. Paa den Maade kunde mange flere Folk faa det enkelte Kunstværk at se, end naar det anbringes paa et enkelt Sted og der forbliver. Det kan jo ikke nægtes, at hvad der gemmes hen i mindre Provinsbyer, vil i Virkeligheden blive set af langt færre Mennesker, end hvad der findes her i København.

Men saa er der en anden Maade, hvorpaa Kunsten kan komme det store Flertal til gode, og det er gennem Gengivelser. Jeg kan slutte mig til den Tanke, som er bleven fremsat under Finanslovbehandlingen, om Ønskeligheden af, at f. Eks. Jernbanestationerne blive smykkede med Gengivelser af Kunstværker. Men endnu nærmere ligger det vel at tænke paa de offentlige Skoler og i det hele taget paa Skolerne.

Naar der kunde gives Bevillinger til Anskaffelser af Gengivelser af Kunstværker, og man sendte dem omkring til de forskellige Skoler, da kunde det gøre god Nytte. I Anledning af dette Lovforslag, som atter vil bevirke ikke blot en Udgift en Gang for alle til Bygningen af Museet, men en stadig Udgift til dette Museums Drift, en Udgift, som i Virkeligheden vil betyde en større Udgift fra Statens Side end Udgiften en Gang for alle —, vil jeg tillade mig at henpege paa, at denne ny Udgift, der i første Række kun kommer København til gode, maa indeholde en Opfordring til at overveje, hvorledes man kan lade Provinserne faa Del i de Goder, som Statens Udgifter til Kunst medføre, og jeg vil haabe, at Ønsker, der i saa Henseende maa fremkomme, maa finde lydhor Opmærksomhed her i Tinget og hos Ministeren, og at man ogsaa selv vil tage under Overvejelse, hvorledes saadant kunde ordnes.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Jeg maa takke for den særdeles gunstige og velvillige Modtagelse, dette Forslag har faaet, idet alle ærede Medlemmer, der have haft Ordet, med Undtagelse af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe), fuldstændig have sluttet sig til Tanken og sluttet sig til Erkendelsen af, at det er en stor og rig Gave, vel værd at modtage, som er tilbudt Staten af Grosserer Hirschsprung og Frue, og at der vil være al mulig Grund til at modtage den paa de af Giveren fastsatte Betingelser og anbringe den i en Museumsbygning for sig.

Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Jensen-Sønderup) omtalte Ønskeligheden af, at Samlingen kunde have været anbragt i Statens Museum for Kunst og sammen med Statens øvrige Samlinger. Jeg skal indrømme, at det vilde jeg ogsaa have betragtet som det absolut heldigste, at Samlingen kunde være indordnet der paa de Steder og i de Afdelinger, hvor de forskellige Billeder høre hjemme. Mod det taler for det første, at den Betingelse, hvorunder Samlingen er tilbudt os, er den, at den bevares samlet. Og dernæst er der en Ting, som maaske taler lige saa stærkt derimod, at vi ikke have Plads i Museumsbygningen til en saa betydelig Forøgelse. Den Samling, som der her er Tale om, er nemlig større end hele Nationalmuseets Afdeling for dansk Kunst. Der er slet ikke Tale om, at der kan skaffes Plads. Det ærede Medlem omtalte, at en Kommission